

24. мај 2014.

Празник словенских светитеља Ћирила и Методија данас обележавају верници Српске православне цркве (СПЦ) као и верници других словенских земаља као дан сећања на мисионарство и визионарство браће из Солуна из времена јединствене хришћанске цркве.

Заједнички празник Светог Кирила и Методија установљен је најпре у Русији 1863. године. Празник се прославља увек 24. маја као сећање на тај дан 863. године када су светитељи Ћирило и Методије, кренули на мисионарски пут у Моравску.

За солунском браћом остао је неизбрисив траг од великог значаја за све словенске народе, а то су словенска литургија и традиција појања слављења Бога на сопственом језику.

Дан словенске писмености је прилика за подсећање на заслуге свете браће који су преводили богослужбене књиге на језике Словена.

У деветом веку, када су Ћирило и Методије успели да увере црквену јавност да хебрејски, латински и грчки нису једини богослужбени језици и да словенске језике

уведу у православну литургију, подела цркве је већ била готово свршен чин.

Упркос свесрдној подршци српског - моравског кнеза Растислава, солунска браћа, свесловенски просветитељи, наилазили су на многе препреке и посебно отпор западно-германског свештенства.

У време када су владали иконоборни цареви, Лав Јерменин, Михаил Травла (или Балба) и син Михајлов, Теофил; живео је у граду Солуну високородан и богат човек, по имену Лав и његова супруга Марија. Имали су два сина: Методија и Константина, који у монаштву доби име Кирил (Ћирило). Подарише, ово двоје благочестивих људи свету два светила и просветитеља словенских земаља. Старији брат, Методије, из почетка је служио у војсци, као и отац његов, па пошто се показа као добар и храбар, цар га унапреди у војводу и посла га у једну словенску покрајину (Славинију), где он научи словенски језик и упозна таштину житејских брига у време цара Теофила, који стаде гонити православне хришћане због поштовања светих икона. Те он, након десет година остави војводство, оде на Олимп и замонаши се. Одабрао је службу цара небескога, војујући против невидљивих непријатеља – злих духова.

Његов млађи брат, блажени Константин, још од самог свог рођења пројављиваше нешто необично. Још као дојенче не хтеде јести туђег млека, сем мајчиног, што се показа родитељима његовим као знак са неба, те се они заветоваше од његовог рођења да ће од тада живети као брат и сестра. Научили су га читању и писању књига, зашто је био јако обдарен и поврх свега богоугодном животу, упућујући га у духовну мудрост. Када одрасте, придружи се свом старијем брату, Методију и замонаши се.

На молбу Хазарског цара Кагана, цар Михаил посла ову двојицу богоугодних монаха да проповедају хришћанство, те они успеше да убеди најпре самог цара Кагана, а потом и све остале да је хришћанство права вера која води ка вечном Животу и спасењу. По повратку у Цариград, саставили су словенску азбуку, која је у себи садржала 38 слова и почели су са превођењем црквених књига са грчког на словенски језик.

Одазваше се и на позив кнеза Растислава да дођу у Моравију и да проповедају

Јеванђеље и уче народ хришћанској вери. Истовремено преведоше црквене књиге и поделише их свештеницима да уче и шире Јеванђеље и даље у народу.

Одатле одоше у Рим, одазвавши се на папин позив, и ту свети Ћирило умре, 14. фебруара 869 године. На захтев његовог брата, Методија, сахрањен је у Цркви Светог Климента у Риму. Од тог дана, па све до данас, почела су се дешавати многа чудеса; исцељивали су се болесни, како духом, тако и телом. По лику његовом израђена је икона пред којом дан и ноћ, непрестано пале се свеће и узносе хвале и молитве Богу који прослави блаженог Ћирила, и све оне који га искрено љубе и моле му се са искреном вером.

Методије се, након тога врати у Моравију и настави са ширењем вере међу Словенима, све до своје смрти, 6. априла 885 године, а његове мошти беху сахрањене у Саборној Цркви у Велеграду. Требало би напоменути да се он одликовао даром пророчства. Његово започето и незавршено дело, наставили су његови ученици са Светим Климентом на челу. Прешавши Дунав, стигли су у Македонију (Охрид) и ту су продужили започети посао браће Ћирила и Методија, ширећи веру и писменост међу Словенима.